

ผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกม
การศึกษาที่มีต่อความสามารถในการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจ
ของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1

EFFECTS OF ORGANIZING LEARNING EXPERIENCES USING QUESTIONING
TECHNIQUES AND EDUCATIONAL GAME ACTIVITIES ON COMMUNICATION
SPEAKING ABILITY AND DECISION MAKING ABILITY OF CHILDREN
IN THE FIRST YEAR OF EARLY CHILDHOOD

อุไรวรรณ กรมสิงห์¹, ปัญญา ทองนิล², พิชานิกา เพชรสังข์³
Uraiwan Kromsing¹, Panya Thongnil², Pichanika Petchsang³

Corresponding Author E-mail: Uraiwan.krom@pbru.ac.th

Received: May 28, 2025; Revised: Jul 31, 2025; Accepted: Sep 29, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษาระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์ และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษาระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 โรงเรียนปรีดิรัฐธรรมศักดิ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษาของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 จำนวน 24 แผน 2) แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการพูดสื่อสาร 3) แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการตัดสินใจ ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กระดับปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา มีความสามารถในการพูดสื่อสารหลังสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2. เด็กระดับปฐมวัยมีความสามารถในการตัดสินใจหลังสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : เทคนิคการใช้คำถาม, กิจกรรมเกม, ความสามารถในการพูดสื่อสาร, ความสามารถในการตัดสินใจ, เด็กปฐมวัย

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹ Student in Master of Education Degree, Curriculum and Instruction, Phetchaburi Rajabhat University

^{2,3} อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

^{2,3} Advisor, Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University

Abstract

This research aimed to 1) compare the speaking communication ability of first year preschool children who received learning experiences using questioning techniques combined with educational game activities before and after the experience, and 2) compare the decision-making ability of first year preschool children who received learning experiences using questioning techniques combined with educational game activities before and after the experience. The sample group used in the study was 30 students in the first grade of Pariyattirangsan School, under the Office of the Private Education Commission, Phetchaburi Primary Educational Service Area 1, first semester of the academic year 2024, 1) Learning experience planning using questioning techniques combined with educational game activities for 24 students in the first year of early childhood education. 2) Communication skills observation form. 3) Decision-making skills observation form. Obtained by cluster sampling. Data were analyzed using the mean, standard deviation, percentage, and t-test. The research results were as follows.

1. the first year of early childhood who received learning experiences using questioning techniques combined with educational game activities had higher speaking communication skills after receiving the learning experiences than before receiving the learning experiences, with statistical significance at the .05. and 2. the first year of early childhood have decision making ability is higher than before receiving the learning experience using questioning techniques and educational game activities, significant at the .05.

Keywords : Questioning Techniques, Educational Game, Communication Speaking Ability, Decision Making Ability, Early Childhood

บทนำ

ปัจจุบันเด็กปฐมวัยมีปัญหาพัฒนาการทางภาษาและการพูดช้ากว่าวัยการพัฒนาความเข้าใจภาษาและการพูดไม่เป็นไปตามอายุ เด็กอายุ 2 ปี ยังไม่พูดคำที่มีความหมายหรือ 3 ปี ยังพูดเป็นประโยคไม่ได้ จะได้รับการวินิจฉัยด้านความผิดปกติของการสื่อความหมายว่าพูดช้ากว่าวัย ซึ่งมีลักษณะความบกพร่องที่สังเกตได้ คือไม่ค่อยเข้าใจคำพูด ไม่พูดหรือเริ่มพูดคำที่มีความหมายได้ช้ากว่าเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกัน โดยอาจเกิดจากการขาดการกระตุ้นพัฒนาการภาษา การพูดจากครอบครัวสิ่งแวดล้อม หรือเด็กเล่นคนเดียวมากเกินไป ก็จะขาดโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ บางเสี่ยงอาจจะมีควมยากลำบากในการเรียนรู้ให้พูดชัดด้วยตนเอง ซึ่งเด็กจะยังมีปัญหาขาดความมั่นใจมากขึ้นไปเรื่อย ๆ หรือว่าพูดไม่ชัดมากขึ้นไปเรื่อย ๆ (วรารัณ สีนาคล้วน. 2562: 15) ซึ่งพบเด็กพูดช้าประมาณร้อยละ 10 ของเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี เด็กเหล่านี้จะมีปัญหาพัฒนาการทางภาษาและการพูดที่ช้ากว่าวัย หากได้รับการช่วยเหลือช้าและไม่ทันช่วงเวลาการเรียนรู้ที่สำคัญโดยเฉพาะในช่วง 6 ปีแรกของชีวิต อาจทำให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้และใช้ชีวิตได้เหมือนเด็กทั่วไป แต่ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาเมื่ออายุน้อยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจะช่วยให้เด็กมีความก้าวหน้าของพัฒนาการดีขึ้นได้ (เดือนฉาย แสงรัตนานนต์. 2559: 31)

การส่งเสริมการพูดเพื่อการสื่อสารให้กับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี เช่น การร้องเพลง การเล่นบทบาทสมมติ คำคล้องจอง เทคนิคการใช้คำถาม ฯลฯ (สมัย สุภาพ. 2560: 2) และในส่วนของการส่งเสริมการตัดสินใจให้กับเด็กปฐมวัยก็มีหลายวิธีเช่นกัน เช่น การทดลอง การจัดหมวดหมู่ การสำรวจ เกมการศึกษา ฯลฯ เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นการเรียนรู้ คำถามจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษาการใช้คำถามของครูอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กล่าวไว้ว่า คำถามเป็นกุญแจที่นำเด็กไปสู่โลกกว้าง เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ หากผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กทุกคนได้ร่วมมือกันส่งเสริมความต้องการของเด็กอย่างถูกวิธี ให้เด็กได้เรียนรู้จากการเล่นและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยใช้คำถามเป็นเครื่องกระตุ้น โดยคำถามที่ใช้ควรเป็นคำถามปลายเปิด นั่นคือ คำถามที่มีหลายคำตอบ เด็กได้แสดงออกทางการพูดแสดงความคิดเห็น (ชนาภา แสงจำปา. 2555: 2)

กิจกรรมเกมการศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญ ซึ่งอยู่ใน 6 กิจกรรมของปฐมวัย เป็นกิจกรรมการเล่นอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้เด็กได้ฝึกการสังเกต การใช้ความคิด การตัดสินใจ คิดหาเหตุผล เกมการศึกษาเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกกระทำด้วยตนเอง ฝึกการตัดสินใจในการแก้ปัญหา ฝึกประสาทสัมผัสขั้นระหว่างมือกับตา ส่งเสริมการคิดหาเหตุผลและตัดสินใจแก้ปัญหา ช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้ ปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วยให้เด็กเพลิดเพลินผ่อนคลายความตึงเครียด ได้รับความสนใจของเด็กและกระตุ้นการเรียนรู้ซึ่งเกมการศึกษามีกฎกติกาต่าง ๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ เช่น เกมจับคู่ ภาพเหมือน ภาพกับเงา เกมการแยกประเภท เกมเรียงลำดับ เกมต่อภาพ เกมหาความสัมพันธ์ เป็นต้น โดยมีครูคอยเป็นผู้กำกับดูแลเอาใจใส่ กระตุ้น และชี้แนะให้แรงเสริม เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการคิดการตัดสินใจให้กับเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยการพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและการพูด ของเด็กนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเล่นทานไอศปกร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา พบว่า ความสามารถทางด้านการฟังและการพูดของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเล่นทานไอศปกร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม (พิกุล พูลสวัสดิ์. 2562: บทคัดย่อ) เมื่อทำการประชุม PLC ในระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ที่ผ่านมามีพบว่า เด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 จะเริ่มทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่ครูเป็นผู้กำหนด หรือจัดวางไว้ให้ ไม่กล้าตัดสินใจ หยิบจับ เล่นเกมการศึกษาด้วยตนเอง ไม่มีความมั่นใจในการทำกิจกรรมขาดความมั่นใจในการพูดสื่อสาร การสนทนา ตอบคำถาม อาจเป็นผลมาจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยเน้นเนื้อหาการทำแบบฝึกหัดมากเกินไป ให้ความสำคัญกับการฟังเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้เด็กไม่กล้าพูด เด็กไม่มีโอกาสถ่ายทอดความคิดเห็น เช่น การพูดสื่อสารเรื่องราวจากประสบการณ์ต่าง ๆ การถามคำถามเมื่อมีข้อสงสัย รวมถึงความมั่นใจในการตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงเห็นว่าพฤติกรรมนี้ควรได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อช่วยให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น ดังนั้นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเกมการศึกษาจึงเป็นวิธีสามารถช่วยทั้งเด็ก และครูผู้สอนให้ได้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาร่วมกันด้วยวิธีที่สนุกสนาน อีกทั้งเป็นการกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทั้งทักษะทางปัญญา และทักษะทางสังคมให้กับเด็ก เนื่องจากลักษณะของเกมการศึกษาจะมีการให้เด็กจำลองสถานการณ์ มีการโต้ตอบ และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน จึงสามารถกระตุ้นให้เด็กได้รับความรู้มากกว่าวิธีการสอนแบบดั้งเดิม

จากการกล่าวมาข้างต้น การใช้คำถามและกิจกรรมเกมการศึกษามีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถทางการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยจึงนำมาใช้ในงานวิจัย โดยใช้คำถามและเกมการศึกษาในการส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารและการตัดสินใจของเด็กปฐมวัย เพราะการใช้คำถามเป็นการช่วยกระตุ้นความคิด ส่งเสริม

ทักษะการพูดในการสนทนาโต้ตอบ การตอบคำถาม และใช้เกมการศึกษาเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากเรียนรู้ อยากเห็น อยากทำ กิจกรรมโดยการพูดสนทนาโต้ตอบ การตอบคำถามกับครูในขณะร่วมกิจกรรม และการตัดสินใจในขณะการทำกิจกรรม เกมการศึกษา การตอบคำถาม เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้น ปฐมวัยปีที่ 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของการพูดสื่อสาร

Luoma (2004: 27) ได้ให้ความหมายของการพูดสื่อสาร ว่าเป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างบุคคล ที่ประกอบด้วยระบบเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และหน่วยคำ เพื่อทำให้เข้าใจข้อมูลระหว่างสองฝ่าย

ดราว์ตัน อูทัยพยัคฆ์ (2557: 90) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสารของเด็กปฐมวัย การฝึกให้เด็กปฐมวัยพูดเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นเพราะการพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตของเด็ก สิ่งที่จะต้องฝึกให้เด็กพูดมี 1) เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ โดยให้พูดอย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ 2) ให้เด็กพูดอย่างชัดเจน อย่างเช่นเสียงที่เป็นปัญหา "ส" และฝึกให้เด็กพูดด้วยความมั่นใจ พูดให้น่าฟัง 3) ฝึกให้เด็กรู้จักใช้คำสุภาพ เช่น ขอบคุณ ขอโทษ โดยให้ใช้อย่างสม่ำเสมอ 4) พูดประโยคให้ถูกต้องจนเป็นนิสัย เช่น เปล่าทำ ควรให้เด็กพูดว่าไม่ได้ทำ เป็นต้น 5) ฝึกให้มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นด้วยคือมีความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูดด้วยจึงจะพูดตอบโต้ได้ถูกต้อง 6) ฝึกให้เล่าเรื่องในชีวิตประจำวัน เช่น ไปเที่ยว ไปตลาด ไปสวนสัตว์ เป็นต้น และ 7) ให้และฝึกหลักภาษาง่าย ๆ เช่น คำบางคำมีความหมายได้หลายอย่าง การออกเสียงวรรณยุกต์ การพัฒนาการพูดมีความสำคัญเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ ในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นการฟัง อ่านหรือเขียน ผู้ใหญ่จึงควรมีความตระหนักเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาเด็กให้มีความพร้อมทางภาษา

เกตนันภา ฮาดคันทุง (2561: 34) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารของมนุษย์ โดยการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ น้ำเสียง ภาษา และอากัปกิริยาเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังให้เข้าใจ อาจเป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความรู้และประสบการณ์ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการต่าง ๆ ทำงานอย่างต่อเนื่องและประสานกัน

องค์ประกอบของการพูดสื่อสาร

วิศัลย์ศยา รุดดิษฐ์ (2558: 2) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสาร ประกอบด้วย

1. ผู้ส่งสาร คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ส่งสารด้วยวิธีพูด เขียนหรือวิธีอื่น ๆ
2. ผู้รับสาร คือ ผู้ที่ทำหน้าที่รับสารด้วยการฟัง อ่าน หรือวิธีอื่น ๆ
3. สื่อ คือ สิ่งที่เป็นตัวกลางในการติดต่อ เช่น คลื่นเสียง โทรศัพท์
4. สาร คือ ภาษา ข้อความ เรื่องราวที่ส่งสารต้องการถ่ายทอดให้ผู้รับสาร

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร (2556: 255) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูด ซึ่งประกอบด้วย ผู้พูด เนื้อเรื่องที่พูด และผู้ฟังรวมทั้งอธิบายองค์ประกอบเหล่านี้ไว้ดังนี้

1. ผู้พูด เป็นผู้ที่ต้องแสดงความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุด ผู้พูดต้อง รู้จักใช้ภาษา น้ำเสียง สีหน้าท่าทางอย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบเพื่อให้การพูดบรรลุ จุดมุ่งหมาย
2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด ต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน มีประโยชน์ เป็นไปในทางสร้างสรรค์ ผู้พูดควร พูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้จริง ๆ

3. ผู้ฟัง เป็นผู้รับสารที่ผู้พูดถ่ายทอดมาให้ ผู้ฟังต้องสามารถฟังถ้อยคำต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ มีสมาธิ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้พูดซึ่งอาจแตกต่างจากความคิดของตน ผู้ฟังอาจแสดงปฏิกิริยาให้ผู้พูดทราบ ด้วยการพยักหน้า ประหม้อมือ หัวเราะ ก้มหน้า ขมวดคิ้ว ฯลฯ ผู้พูดก็จะทราบได้ว่าตรงกับความต้องการหรือไม่

ความหมายของการตัดสินใจ

นันทญา พลเสน (2558: 11) การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณา หรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์การ การตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญและเกี่ยวข้องกับหน้าที่การบริหาร หรือการจัดการเกือบทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การประสานงาน และการควบคุม

วัชรมา เล่าเรียนดี (2560: 80) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการคิดและเลือกปฏิบัติที่คิดว่าดีที่สุด เหมาะสมที่สุด การตัดสินใจเกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งจะต้องตัดสินใจ วิธีการก่อนดำเนินการแก้ปัญหา ทักษะการตัดสินใจ (Decision Making Skills) จำเป็นต้องมีการสอน และเตรียมให้กับนักเรียน สำหรับการดำรงชีวิตในปัจจุบันสังคมที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นและทุกอย่าง ในชีวิตต้องมีการตัดสินใจอย่างถูกต้อง

ภิมณปภัค สุพรชัยภักดี (2561, อ้างถึงใน จิตรกร จันทรัฐสุข และปารย์พิชชา ก้านจักร. 2564: 225) การตัดสินใจเป็นกระบวนการในการแก้ปัญหา โดยการรวบรวมวิเคราะห์และประมวลข้อมูลและข้อจำกัดในการเลือกทางเลือกที่เหมาะสม โดยทางเลือกที่เราเลือกจะผ่านการพิจารณาตรวจสอบและประเมินว่าเหมาะสม หรือดีที่สุดในขณะที่การตัดสินใจอาจจะดูว่าเป็นงานที่ง่ายและต่างก็มีการตัดสินใจอยู่ทุกวัน

การฝึกการตัดสินใจ

อัญชลา จารุมลิต (2560: 3) การสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจ สามารถเริ่มต้นให้เด็กตัดสินใจด้วยเรื่องที่ไม่สำคัญมากก่อนการฝึกให้เด็กรู้จักตัดสินใจได้ดี

1. อย่าให้มีทางเลือกมากเกินไป ควรจะจำกัดจำนวนสิ่งของที่เลือก เช่น เมื่อเข้าร้านขายของเล่น อย่าให้ลูกเลือกซื้ออะไรก็ได้

2. ให้เรียนรู้ถึงผลลัพธ์ของสิ่งที่ตนกระทำหรือตัดสินใจทำ เช่น เมื่อร้องจะเอาตุ๊กตา ไปเล่นในอ่างอาบน้ำขณะอาบน้ำ ผู้ปกครองควรสอนเขาว่าตุ๊กตาอาจจะเปียกน้ำและเสีย ลูกจะไม่มีตุ๊กตาเล่น เมื่อลูกยังเอาตุ๊กตาไปเล่นอยู่แล้วตุ๊กตาพัง ผู้ปกครองก็ต้องให้ลูกไม่มีตุ๊กตาเล่นในโอกาสต่อไป ไม่ใช่ไปซื้อให้ใหม่

3. เมื่อลูกตัดสินใจผิดพลาด อย่าแสดงอาการไม่พอใจมากเกินไป การผิดพลาดนี้เป็นบทเรียนให้กับเด็กอยู่แล้ว เช่น ถ้าลูกเอาดินสอสีไปเขียนบนกำแพง ควรจะสอนลูกว่าดินสอสีมีไว้เขียนบนกระดาษ ไม่ใช่เขียนบนกำแพง เสร็จแล้วให้ลูกมาช่วยทำความสะอาดกำแพงนั้น

4. ให้ลูกตัดสินใจในเรื่องที่เหมาะสมที่ควร ลูกต้องการให้พ่อแม่ตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย และการเรียนรู้สิ่งที่ถูกผิดให้ อย่าให้ลูกตัดสินใจว่าจะใส่รองเท้าเดินนอกบ้าน (บนดินที่สกปรก) หรือไม่ ในเรื่องบางเรื่องควรจะวางกฎเกณฑ์ให้ชัดเจนว่าทำอะไรได้ ทำอะไรไม่ได้ มีบางอย่างที่เด็กยังไม่มีความรู้ความสามารถพอที่จะตัดสินใจเลือกได้

อรุณี หรดาล (2563: 218-219) การตัดสินใจแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ตั้งแต่ช่วงปฐมวัย สามารถทำได้ดังนี้

1. จัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อเด็กและสะท้อนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของเด็ก สามารถกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยการเปิดโอกาสให้เด็กได้คุย สนทนา ในระหว่างการเรียนรู้ควรกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด โดยการถามคำถาม

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจ และอายุของเด็ก รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กพูดคุย ซักถามในสิ่งที่ตนสนใจ

4. เป็นแม่แบบที่ดีผ่านการแสดงออกทางพฤติกรรม เพื่อให้เด็กเห็นว่าครูต้นแบบ กระตือรือร้น รวมถึงจัดกิจกรรมให้มีความสุขสนุกสนาน

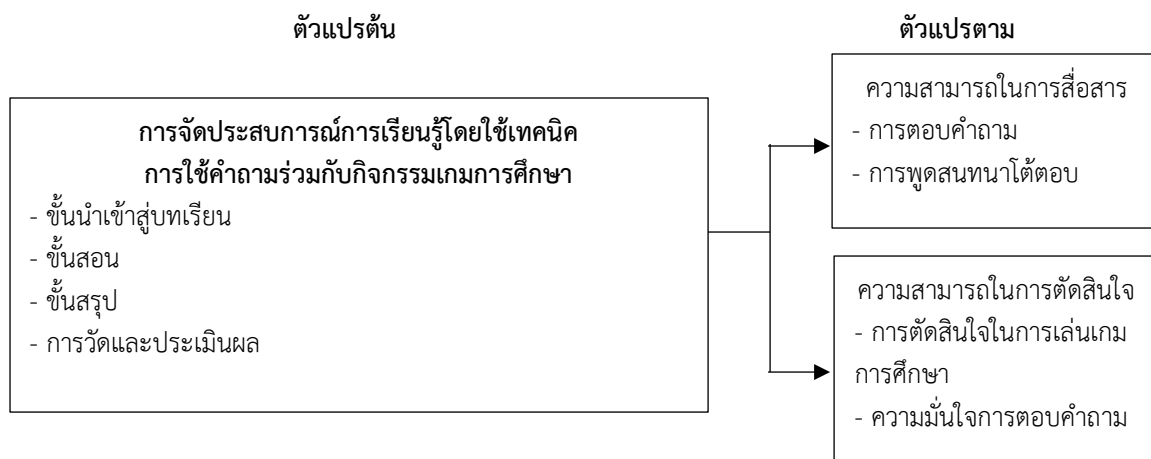
5. คำนึงถึงอารมณ์และความรู้สึกของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ตนประทับใจ มีโอกาสใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

6. ส่งเสริมและให้โอกาสเด็กในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน

7. เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5

8. ส่งเสริมให้ได้รู้จักและยอมรับตนเอง ตลอดจนยอมรับแบบอย่างจากผู้อื่น โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ได้สำรวจและศึกษาสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Research) ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม ดำเนินการทดลองตามแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest - Posttest Only Design) (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ. 2553: 249) โดยใช้วิธีการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กชาย-หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 โรงเรียน โดยมีทั้งหมดจำนวน 270 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมและเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษามากที่สุด และสุ่มตัวอย่างจากจำนวนทั้งหมด 3 ห้องเรียน โดยเลือกใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 จำนวน 6 แผนการจัดประสบการณ์ ใช้เวลาจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 30 นาที รวม 24 วัน โดยตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องระหว่างการจัดกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 ซึ่งตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เรื่อง อาหารที่หนูรู้จัก มีการดำเนินกิจกรรมมีดังต่อไปนี้

- 1.1 ครูเล่านิทาน เรื่อง “มีออรรอยของกุ้งกิ้ง” ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน
- 1.2 ครูนำรูปภาพอาหารต่าง ๆ ที่เป็นรูปภาพเหมือนจริงมาให้เด็ก ๆ ดู แล้วถามคำถามเกี่ยวกับอาหาร
 - อาหารที่ครูนำรูปภาพมาให้ดูมีชื่อว่าอะไรบ้าง เด็กเคยทานหรือไม่
 - เด็ก ๆ เคยทานอาหารชื่ออะไรอีกบ้าง
 - เด็ก ๆ คนไหนเคยช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำอาหารบ้าง ชื่ออาหารว่าอะไร
 - เด็ก ๆ ชอบทานอาหารอะไรมากที่สุด

1.3 ครูสังเกตการตอบคำถาม ชักถามข้อสงสัย ความกล้าพูดแสดงความคิดเห็น และจดบันทึกเพื่อนำไปสู่การประเมินผลการให้คะแนน

1.4 ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับอาหารต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ รู้จัก จากนั้นจัดเด็กนั่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้เด็กเล่นเกมจับคู่ขึ้นส่วนที่หายไป โดยให้เด็กสังเกตจากรูปภาพอาหารที่คุณครูนำมาให้ดู ครูสังเกตความมั่นใจการตัดสินใจของเด็กในการปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกม

2. แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการพูดสื่อสาร เป็นแบบสังเกตพฤติกรรม การสื่อสาร การตอบคำถาม การสนทนาโต้ตอบ เพื่อให้ผู้วิจัยใช้บันทึกเหตุการณ์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ มีคะแนนเต็ม 3 คะแนน โดยตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องระหว่างการจัดกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

3. แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการตัดสินใจ เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรม การเล่นเกมการศึกษา เพื่อให้ผู้วิจัยใช้บันทึกเหตุการณ์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ มีคะแนนเต็ม 3 คะแนน โดยตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องระหว่างการจัดกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. วิธีรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการ เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการพูดสื่อสาร และแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการตัดสินใจ

1.2 ขั้นดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.1 ผู้วิจัยทำการวัดผลนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยทำการทดสอบก่อนเรียน

1.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เตรียมไว้

1.2.3 ผู้วิจัยทำการทดลอง แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 6 แผน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน รวมทั้งสิ้น 24 วัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

1.3 ขั้นหลังการทดลอง ภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการประเมินหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการพูดสื่อสาร และแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการตัดสินใจ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์ โดยใช้ค่าที (Paired Sample t-test)

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์ โดยใช้ค่าที (Paired Sample t-test)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา (คะแนนเต็ม 6 คะแนน)

(n = 30)

ความสามารถในการพูด	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{d}$	S.D. _d	t
ก่อนการจัดประสบการณ์	2.66	0.54	1.478	0.855	7.663*
หลังการจัดประสบการณ์	3.83	1.01			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา พบว่า ความสามารถในการพูดสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา (คะแนนเต็ม 6 คะแนน)

(n = 30)

ความสามารถในการพูด	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{d}$	S.D. _d	t
ก่อนการจัดประสบการณ์	2.70	0.74	1.810	1.138	15.559*
หลังการจัดประสบการณ์	4.30	1.02			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 หลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 1.02) สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.74) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีต่อความสามารถในการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังจัดประสบการณ์ จากผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการพูดสื่อสารดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เด็กมีความกล้าในการแสดงออกทางภาษา มีความตั้งใจ ที่จะพูดกับผู้อื่น ใช้ถ้อยคำได้หลากหลายขึ้น และสามารถ สื่อความหมายได้ชัดเจนกว่าเดิม การตั้งคำถามโดยครูส่งผลให้เด็ก เกิดแรงกระตุ้นภายในที่จะตอบสนองและมีส่วนร่วม ในบทสนทนาซึ่งช่วยพัฒนาโครงสร้างการใช้ภาษาและกระบวนการคิดควบคู่กันไป ขณะเดียวกันเกมการศึกษาที่ออกแบบให้มีลักษณะเปิดและสนุกสนาน เอื้อต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ช่วยให้เด็กเกิดความ รู้สึกปลอดภัย ลดความวิตก

กังวลในการพูด และเกิดแรงจูงใจ ที่จะสื่อสารกับเพื่อน หรือครูในสถานการณ์ที่ มีความหมายสำหรับตนเอง กิจกรรมดังกล่าว ยังส่งเสริม ให้เด็กได้ฟัง ได้พูด ได้ตอบสนองในบริบทจริงอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาการทางภาษาในช่วงปฐมวัย การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่เพียงการพูดมากขึ้น แต่สะท้อนถึงการใช้ภาษาที่มีคุณภาพ มีจุดมุ่งหมาย และมีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์อย่างใดก็ตาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์นี้อาจไม่จำกัดอยู่เพียงรูปแบบกิจกรรมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบทบาทของ ครูผู้สอน ในการตั้งคำถามอย่างเหมาะสม ความเอาใจใส่ เฉพาะรายบุคคล การจัดสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพูด และแม้แต่ลักษณะนิสัยของ เด็กแต่ละคน ซึ่งล้วนมีส่วนในการเสริมสร้าง หรือจำกัดการพัฒนาดังกล่าวจึงควรมีการศึกษา เพิ่มเติม เพื่อพิจารณาปัจจัยเหล่านี้ อย่าง เป็นระบบเพื่อให้เข้าใจกลไกของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิกุล พูลสวัสดิ์ (2562: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเล่นทานไอศปกร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ที่พบว่า ความสามารถทางด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเล่นทานไอศปกร่วมกับกิจกรรม เกมการศึกษา สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัศร บรรวณและแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย (2564: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย ด้วย กิจกรรมการแสดงประกอบการเล่นทาน กลุ่มเป้าหมายคือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิงระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนสนามบิน ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความสามารถในการพูดคำศัพท์ แต่งประโยคปากเปล่าและเล่าเรื่องราว พบว่า ด้านคำศัพท์ จำนวนคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.57 คิดเป็นร้อยละ 73.93 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ด้านการแต่งประโยค จำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 20.97 คิดเป็น ร้อยละ 87.38 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด และด้านเล่าเรื่องราว จำนวนคะแนนเต็ม 24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 21.14 คิดเป็นร้อยละ 88.08 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน คิด เป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกตน์นิภา ฮาดคันทุง (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการ วิจัย การพัฒนาการจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทานด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านการฟังและการพูด สำหรับเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ที่ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ที่ ได้รับการจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทานด้วยเทคนิคที่หลากหลายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ผลจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษา ชี้ให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยมีความสามารถในการตัดสินใจที่พัฒนาไป ในทางที่ดีขึ้น เด็กสามารถเลือกทางเลือกได้อย่างเหมาะสม มีเหตุผลมากขึ้น และแสดงให้เห็นถึงกระบวนการคิดก่อนตัดสินใจ ไม่มาจะเป็นการเลือกสิ่งของ การเล่นเกมตามกติกา หรือการตอบ สอนต่อสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย การตั้งคำถามที่ ชี้นำและเปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ได้นำเสนอความคิดเห็น หรือได้เปรียบเทียบทางเลือก จึงทำให้เด็กสามารถฝึกความสามารถใน การตัดสินใจได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภิตา ภู่อำรุง (2563: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมสร้างการตัดสินใจในนักเรียนประถมศึกษา: กรณีศึกษาผลด้วยการทดสอบ IGTTM2 จากผลการศึกษาพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการตัดสินใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีคะแนนการตัดสินใจหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการตัดสินใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีคะแนนการตัดสินใจในระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมสร้างการตัดสินใจในนักเรียนประถมศึกษา มีประสิทธิภาพในการเพิ่มทักษะการ ตัดสินใจในนักเรียนประถมศึกษา และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ญัฐญา นันทราช (2563: 23) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ เกมไว้ว่า เกมการศึกษา เป็นกิจกรรมที่เน้นการเล่น มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยมีครูและกติกาที่ช่วยพัฒนา ความคิดเป็นพื้นฐานสำคัญของการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ การคิด ให้เกิดการ เรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน สามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่ม และมีกระบวนการเล่นที่ช่วยฝึกทักษะความพร้อมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อตอบสนองความต้องการตามวัยของผู้เรียน ผู้เล่นได้ใช้ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อในการเล่นและการพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐาน ในการหาคำตอบและตรวจสอบผลลัพธ์ด้วยตนเอง เป็น เครื่องมือในการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นโดยลองผิดลองถูกได้สังเกต จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กค่อยๆ

เกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รู้จักค้นหาเหตุผลและการตัดสินใจ และยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการคิดด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีต่อความสามารถในการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 พบว่า เด็กปฐมวัยปีที่ 1 อาจเกิดความสับสนไม่กล้าพูดสื่อสารและตัดสินใจในการตอบคำถาม เนื่องจากเด็กเป็นกิจกรรมที่ใหม่ และเนื่องด้วยอายุของเด็กเอง ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจะช่วยให้เด็กปฐมวัยปีที่ 1 เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความสามารถในการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังลดความวิตกในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

1.2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามร่วมกับกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีต่อความสามารถในการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจของเด็กระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 พบว่า ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้บางครั้ง ระหว่างการจัดประสบการณ์ อาจเกิดความตึงเครียดของครูผู้สอนที่เกิดขึ้นจากบรรยากาศในชั้นเรียน ทำให้ไม่มีความสุข ดังนั้นในการจัดกิจกรรมครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ทั้งครูผู้สอนและนักเรียนมีความสุขร่วมกัน ระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจด้วยกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ชุดฝึกกิจกรรม หรือเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เกิดความเหมาะสมกับผู้เรียน

2.2 ควรมีการพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความสามารถทางการพูด อ่าน เขียน และการคิดวิเคราะห์ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เกิดความเหมาะสมกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- เกตน์นิกา ฮาดคันทุง. (2561). การพัฒนาการจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทานด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จิตรกร จันทรสุข และปารย์พิชชา ก้านจักร. (2564). การตัดสินใจสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 10(2): 223-238.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร. (2556). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนาภา แสงจำปา. (2555). การศึกษาการใช้คำถามของครูอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ณัฐญา นันทราช. (2563). การพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ดารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์. (2555). พฤติกรรมการอ่านในเด็กปฐมวัย (Online). เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/452264>.
- เดือนฉาย แสงรัตนายนต์. (2559). คู่มือฝึกพูดเด็กออทิสติกสำหรับผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลศิริราช.
- บุษกร เฉลิมสินสุวรรณ. (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การเรียนรู้ด้วยการทำงานที่มีต่อทักษะการดูแลตนเองและทักษะการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 47(1): 163-180.

- ประภัศร บรรวน และแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย. (2564). การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย ด้วยกิจกรรมการ
แสดงประกอบการเล่านิทาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น.
- พิกุล พูลสวัสดิ์. (2562). การพัฒนาความสามารถทางการฟังและการพูด ของนักเรียนอนุบาลชั้น ปีที่ 1 โดยการจัด
กิจกรรมการเล่านิทานอีสปกับกิจกรรมเกมการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและ
การสอน). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรางคณา สีนาคล้วน. (2562). ความผิดปกติทางการพูด รู้เร็ว รักษาได้. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลรามาริบัติ.
- วิศัลย์ศยา รุดติษฐ์. (2558). นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท วิพรินทร์ (1991) จำกัด.
- สมัย สุภาพ. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิด
เชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาการทางการศึกษาและการ
จัดการเรียนรู้). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภิตา ภู่อำรุง. (2563). ผลการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการตัดสินใจในนักเรียนประถมศึกษา. วารสารวิจัยทางการศึกษา,
8(3): 110-123.
- อรุณี ทรดาล. (2563). การพัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยด้วย
ผังกราฟิกสำหรับครูปฐมวัยในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- อัญญา จารุมิลินท. (2560). การพัฒนาทักษะสมอง EF ด้วยการ “ให้โอกาส”. กรุงเทพฯ: เอกพิมพ์ไทย.
- Luoma, S. (2004). *Assessing speaking*. Cambridge: Cambridge University Press.